

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
μεγάλε πατριώτη,
πού με τὸ φῶς σου διαλεῖς
τὰ ἔθνικὰ μας σκότη.

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
ὄλ' εἴμαστε δικοὶ σου !
Τὸ ἔθνος ὑπεράσπισε,
τοὺς κλέφτες ἐκδικήσου.

Λευτέρη πού δὲν κρύβεται
μέσ τὴν ψυχὴ σου δόλος,
μ' ἐσένα ὁ Ἑλληνισμὸς
ἀναγεννᾶται ὅλος.

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
καὶ γενικὴ λατρεία,
σὴνω καὶ στάχτη κάμετα
τὰ κόμματα τὰ τρία.

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
πάγεις πυγμὴ μεγάλη,
τὸ Θεοτόκη σὺντριψε
καὶ κλώτσησε τὸ Ράλλη.

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
μαζὺ σου εἶν' τ' ἄσκέρι
π' ἀπὸ τὸ βοῦρκο τῶβγαλες
μὲ σιδερένιο χέρι,

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
βάρει καὶ μὴ φοβᾶσαι,
ν' ἀφανιστοῦν αἱ γενεαὶ
τῶν φανλοβίων πάσαι.

Θεοῖο Βενιζέλαρε
μὲ τὴν ἀνόρθωσί σου,
τράβα τὸ δρόμο π' ἀρχισες
κι' εἶν ὁ Λαὸς μαζὺ σου.

Λευτέρη μου,
ξιφτέρι μου,
ἐσὺ μᾶς μένεις τώρα,
ὁ μόνος πού ἀπόδειξες
πῶς ἀγαπᾶς τὴ χῶρα.

Ἐσὺ μᾶς μένεις μοναχὸς
πού φέρνεις τὴν ἐλπίδα,
μεγάλῃ ν' ἀναδείξουμε
μὰ μέρα τὴν πατρίδα.

Ραβδί σου δίνει ὁ Λαὸς
καὶ τοὺς ἐχθροὺς του βάρει,
θεοῖο Βενιζέλαρε
τοῦ ἔθνους μας καμάρι.

Ραβδί σου δίνει Κρητικέ,
καὶ δύναμι μεγάλη,
κάθε καρδιά ἑλληνικὴ
καὶ γὰρ τὸ ἔθνος πάλλει.

Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Μαρῆς
μελοῦνε καὶ ἀπορεῖς.

Γ.— Ἀλλάξανε, συνάδελφε, τὰ πράματα ἐν γένει
καὶ δόξα σοι τῷ δείξαντι ὁ Βινιεράτος βγαίνει.
Μ' ὅσο κι' ἂν ἔλεγε, Μαρῆ,
πῶς τώρα πλέον δὲν μπορεῖ
τὸ βουλευτὴ νὰ κἀνη,
δὲν ἔφυγε τὸν πειρασμὸ
καὶ πρῶτος στὸ συνδυασμὸ
τὴν κάλπη του τὴ βάνει.

Μ.— Τὶ εἶδησις εὐχάριστος ἐν τῇ Κρανίων πόλει !
Οἱ οὐρανοὶ εὐφραίνονται, χαίρει' ἡ φύσις ὅλη,
καὶ συγχορεῖ σήμερον Θεῶν καὶ ἀνθρώπων κράτος
ἐνεκα π' ἀπεφάσισε νὰ βγῆ κι' ὁ Βινιεράτος.

Γ.— Ὁ Βινιεράτος ἔλεγε πῶς δὲν θὰ βγῆ καὶ βγαίνει,
καὶ εἰμπορεῖς νὰ φαντασθῆς τὴ διάλογο θὰ γένη
πού θὰν' ἐκεῖνος ἀρχηγὸς κι' ὁ Τετινὲς βεζύρης !
Νᾶγες κουμπάρε νᾶλεδες καὶ πεθερὰ νὰ δείρης !

Μ.— Τὸ γόητρον τοῦ κόμματος αὐτὸ μᾶς ἐπιβάλλει.
Τὸ κράτος δὲν τ' ἀφίνουμε νὰν τ' ἀνορθώσουν ἄλλοι.
Ἡμεῖς σουλτάνοι κραταιοὶ ἐν γῆ φιλελευθέρῳ,
εἰς ἄλλους δὲν σκεπτόμεθα νὰ δώσωμεν ἄερα
καὶ πᾶς ὁ ἀρεσκόμενος νὰ φαίνεται πῶς ἄρχει,
ὑπὸ τὸ σκιῆτρον πάντοτε τῆς Μέκας θὰ ὑπάρχει.

Γ.— Μοῦ τᾶλεγε κι' ὁ Γασπαρῆς καὶ μοῦ τᾶλέγαν κι' ἄλλοι.
» Συνδυασμὸς δὲ δένεται μὲ δίχως τὸ κεφάλι,
Σπουδαῖος κι' ὁ Ραυτόπουλος, κι' ὁ Τετινὲς καμάρι,
ἀλλὰ κλωτσάει τ' ἄλογο χωρὶς τὸ σαλιβάρι.

Μ.— Συνδυασμὸς, μορὲ Μαρῆ, πού δὲν χωρεῖ βελόνι,
Ζήτω καὶ τοὺς ἐφέραμε καὶ τοὺς ἐφτὰ κορδόνι !
Προσωπικὲς βαρῦτητες ὁ κόσμος δὲν ξετάζει·
ἀκούει μόνον τὴ φωνὴ τῆς Μέκας πού προστάζει
καὶ μόνον μὲ τὴν προσταγὴ
τῆς Μέκας τῆς σφριγώσης,
θὰ κάμουμε τὴν ἐκλογὴ
διὰ τὴν ἀνορθώσιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΣΙΟΥΡΙΟΥ

Ἐν Μέκας λόγῳ καὶ φωνῇ
τῆς ἐκλογῆς θὰ κάμουμεν
κι' ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ
τῷ Τετινὲ προσοδράμωμεν,

κάκεινος ὡς φιλόανθρωπος τῶν ἡμερῶν βεζύρης
ἄς τὸ σκεφθῆ πῶς θὰ βρεθοῦν ἐπτά μπουσούλοι πλήρεις.

Γ.— Τὶ συνδυασμὸς τῆς Μέκας ἰσχυρὸς κατὰ πολὺ !
Μ.— Ἄν ἀλλάξαμε βεζύρη δὲν ἀλλάξαμε βαλῆ.

Πάλιν Χαριτάτος μένει
ἐν κινήσει διαρκῆ,
τὸ Ληξοῦρι νὰ θεομαίνη
μὲ τὴν ἀγροφυλακῆ.

Ἐξυμνοῦν τὸ Νικολάκη
τοῦ σουλτάνου τὸ βαλῆ,
μέλλοντες ἀγροφυλάκοι
μ' ἀνορθώσεως στολῆ.

Γ.— Τὸ βαλῆ καὶ τὸ βεζύρη νὰ ψηφάτε βρὲ παιδιὰ
γιὰ νὰ κάμετε τῆς Μέκας περιβόλι τὴν καρδιά.
Νὰ πιτύχη ὁ βεζύρης καὶ νὰ λείψη ὁ βαλῆς,
ἢ ἀνόρθωσις τοῦ κράτους θᾶναι λίαν πλημμελῆς.

Μ.— Τοῦ Βινιεράτου προσταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα !
Ἄν δὲν μᾶς ἔβγουν κ' οἱ ἑφτά πᾶν ὅλα μᾶς χαμένα
κ' ἰδίως ὁ Ραυτόπουλος ἂν μείνη στὸν πυθμένα,
πᾶν τ' ἀνορθωθῆσόμενα, πᾶν καὶ τ' ἀνορθωμένα.

Γ.— Καλοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι καλοὶ κ' οἱ Τετενέδες,
ἀλλὰ κανεὶς δὲν τραγουδεῖ
σὺν τῆς Πυλάρου τὸ παιδί
ἐκείνους τοὺς περιπαθεῖς τῆς Μέκας ἀμανέδες
ποῦ συγκινοῦν, μωρὲ Μαρῆ, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκόμα
καὶ συγκρατοῦν ἀρμονικῶς τὸ θριαμβεῦον κόμμα.

Μ.— Συνδυασμὸς τρικούβερος ποῦ σχόλια δὲν θέλει.
Γ.— Ζήτη τοῦ νέου χότζα μᾶς Ἡλία τοῦ Τσετσέλη
π' ἀπὸ βαθὺν φιλόσοφο καὶ ιστοριοδίφῃ,
ἢ Μέκα στὰ γεράματα τὸν ἔκαμε ὀδεδίφῃ.

Ἐκάμαμε συνδυασμὸ
ποῦ δὲν φοβόμαστε σεισμὸ !
Ἔχει καὶ δύναμι τρανή
καὶ σύμπραξι τελεία
Ἦλ λαμὰ σαβαγθανί
τώρα μὲ τὸν Ἡλία !

Μ.—

Φέρτε κιτάρες καὶ βιολιά
κ' ἔχουμε πανηγῦρι !
Βάλε τὸ φέσι σου σιὸρ Λιά
κ' ἀκλούθα τὸ βεζύρη.

Βιβλία καὶ συγγράματα παρόληστα σ' ἄρμασι
καὶ κύτταζε τὸν ἴσχιό σου στῆς Μέκας τὸ φεγγάρι.

Γ.— Τὸ κόβω τὸ κεφάλι μου πῶς τοὺς ἑφτά θὰ κάμω.
Μὲ τὸ Σωκράτη στρατηγὸ θὰ κάψουμε τὴ Σάμο.
Θὰ γένη κόσμου χαλασμός,
καὶ προμηνύεται σεισμὸς
τῆς ἐκλογῆς τὸ βράδυ,
ποῦ θᾶρτον κ' ἄλλοι σκαπανεὶς νὰ βροῦν τὸ Μιλτιάδη.

Συνδυασμὸς λαοφιλῆς,
ὁμᾶς σιδεροκέφαλος !
Ἄλλὰ κ' αὐτὸς ὁ Νικολῆς
ὁ φίλος Μαυροκέφαλος
ποῦ δυὸ φορές ἀπέτυχε κ' ἔβησε τὸ φορμάκι,
τώρα θὰ πᾶν αἰγούρα δαφνοστάφῃς στὸ Ἡλί.

Ζήτη τοῦ Μαυροκέφαλου ποῦ εἰς ἀρχαῖα χρόνια
τὰ ἐκαργάριζε κ' αὐτὸς τῇ Μέκας τὰ κανόνια,

καὶ ἄνεὶς ἄλλο θρήσκευμα τὸν ἐξωμόσαν ἄλλοι,
μὲ τοῦ Λευτέρη τὴν πυγμῆ,
ὀδεδίφῃς στὸ παλῆ ἄζαμι
ξαναγυρίζει πάλι.

Γ.— Τῆς Μέκας ὁ συνδυασμὸς τώρα θὰ λάβῃ μπροῖο
ποῦ γιὰ σκοποὺς πολιτικοὺς
ἀπὸ τοὺς τρεῖς τοὺς Σαμικοὺς
ἐμείνανε οἱ δύο.

Τώρα θὰ πᾶμε βρὲ Μαρῆ, κατάπριμα κ' ὠραία
ποῦ ὁ Βριώνης μοναχὸς μᾶς ἔκαμ' ἀβαρέα
καὶ μόνος του θὰ ἐκτεθῆ καθὼς καὶ τόσοι ἄλλοι
πρεσβεύοντες τὸ φρόνημα τοῦ φίλου σου τοῦ Ράλλη.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μωρὲ Μαρῆ
ν' ἀρχίσουμε τὴ σοβαρῆ
ἐν κάλπαις ἐργασίαι.

Ἐμπρὸς νὰ κατορθώσουμε
τὸ κράτος μᾶς νὰ σώσουμε
μὲ τὴ Μονοκρουσίαι.

Ἐμπρὸς νὰ τὸ θεομάναμεν τὸ κράτος ποῦ κρυώνει,
ἐγὼ μὲ τὸ Ραυτόπουλο καὶ σὺ μὲ τὸ Βριώνη.

Κατάρα στ' ἄλλα τὰ θεριά
πὸ φέραν τὴν κακομοιριά
καὶ τὴν ἀπελπισίαι

καὶ ζήτω ἢ ἀνόρθωσις καὶ ζήτω τοῦ μεσίαι.

Μ.— Ἄλλὰ νὰ μὴ μοῦ λησμονᾶς καὶ τὴ Μονοκρουσίαι !

Γ.— Ζήτη τοῦ Βενιζέλου τοῦ γίγα τ' ἀτρομήτου
ποῦ θέλεις τὸ κεφάλι του, ποῦ θέλεις ἢ πυγμῆ του,
ὅλα σὲ πείθουνε, Μαρῆ, πῶς εἶναι γεννημένος
νὰ φρονιμίνη τὸ ζουρλό τῆς ὀμηροσύνης γένος.

Ἐμπρὸς ἄς τρέχουμε κ' οἱ δυὸ τ' ἀπάνω καὶ τὰ κάτω
νὰ κνηγάμε μερικοὺς
ἐπιτηδεῖους ποντικοὺς
πὸ βγήκανε, μωρὲ Μαρῆ, νὰ ῥίξουνε τὸ γάτο.

Ἀράδα, Βενιζελικούς
νὰ μοῦ ψηφίσῃς θέλω
καὶ ξύλιζε τοὺς ποντικοὺς
μὴ φᾶν' τὸ Βενιζέλο.

Τὸ Θεοτόκη καὶ λοιποὺς ἀναθεμάτιζε τους.

Τόσον καιρὸ ἐμείνανε
καὶ δὲν τὴν ἀφτίνηνανε
τὴ ζάχαρι ποτέ τους,

ὅπως μᾶς τὴν ἀφτίνηνε εἰς ἐκλογῶν ἡμέρας,
ἐτοῦτος ὁ οὐράνιος πολιτικὸς πατέρας.

Σὲ θέλω νᾶσαι, βρὲ Μαρῆ, στὸ Βενιζέλο φέρομας.

Μ.— Μοῦ συνιστοῦν τὸν Παντελῆ ἐξ Ἀθηνῶν ἐνδέρμομας,
γνωρίζεις πῶς ἀνεκαθεν μ' ἀρέσει ὁ Γεράκης,
μ' ἐνθουσιάζει πάντοτε λαλῶν ὁ Μαζαράκης,
ἀπόξου εἶν' ἀδύνατον ν' ἀφήσουμε τὸ Θάνο,
γιὰ τὴ Μονοκρουσίαι σου ὅ,τι μπορῶ σοῦ κάγω,
κ' ὅπως καὶ νᾶρτη φίλε μου ἢ ἐκβασίς τῆς μάχης.
σ' ἐμείνανε παράπονο ποτέ δὲν πρέπει νᾶχης !

Ὁ Κρητικὸς δὲν μᾶλειψε ποτέ ἀπὸ τὰ χεῖλη
ἀλλὰ κ' οἱ ἄλλοι, γνώριμοι καὶ γείτονα καὶ φίλοι
κ' ὁ ψήφος μου στὸ ὕστερο γένεται κωμωδία
ποῦ πᾶει θέλοντας καὶ μὴ σὲ ὅλους ἀραδιά.
Κι' ἐμένα, μωρὲ Μαρῆ, ἄ μὲ κ' ἀρεσίαις
θὰ μ' εὐθεῖς στήριζόμενον εἰς τὰς ἰδίας βασεῖς !
Φρονῶ, πῶς εἶναι πρᾶγμα τὸ λαοφιλεῖς ὁ Βενιζέλο
ἀλλὰ παρορῶσάσονται πολλὰ περὶ τὸ τέλος
κ' ἐνᾷ κατὰ τὸν ἑφτά πηλὸν νὰ διὰ τὴν
ψηφάει ἀπαθεσίαια σχεδὸν τριάνταξῃ !

Γ.—

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΕΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΘΑΝΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ

Είναι περιττόν να συστηθῆ παρ' ἡμῶν ὁ ἐπίλεκτος συμπολίτης, διότι δὲν ὑπάρχει Κεφαλλην οὔτε ἐδῶ, οὔτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ καὶ νὰ μὴ τὸν ἐκτιμᾷ.

Κεφαλληνίας, ἔχοντας τὴν εὐρείαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, τὸν εὐθὺν χαρακτήρα, τὴν γλυκύτητα τοῦ ἤθους, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν ἐργατικότητα τοῦ κ. Μπασιά, πολὺ ὀλίγους ἔχομεν.

Οὐδεὶς θὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι εἰάν ὁ κ. Μπασιάς ἠκολούθησε τὸ πολιτικὸν στάδιον, μόνον ὁ εὐγενὴς πόθος τοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀξιοπρεπῶς τὴν πατρίδα τοῦ τὸν ἠνάγκασε καὶ οὐδεμίᾳ ποτὲ ὑστερόβουλος σκέψις.

Μεγάλῃ τιμῇ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν τὸ νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Κοινοβουλίᾳ ἀπὸ ἀνθρώπους οἷος ὁ κ. Θάνος Μπασιάς.

Καὶ αὐτῆς τῆς γνώμης δὲν ἤμεθα μόνον ἡμεῖς, ἀλλ' ἅπαντες ὅσοι ἐνδιαφέρονται εἰλικρινῶς διὰ τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν οὐχὶ μόνον τῆς Κεφαλληνίας ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ὁ κ. Μπασιάς ἦτο πάντοτε φίλος πολιτικὸς τοῦ κ. Θεοτόκη.

Τοῦ κυβερνήτου δηλαδὴ ἐκείνου, ὅστις κατέπεσε πλέον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ θεωρεῖται ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθῃ πλέον ἐν τῇ πολιτικῇ ἐξουσίᾳ.

Ὁ κ. Μπασιάς ἀναγνωρίζων τὴν δι-οικητικὴν ἰκανότητα τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου, οὐχὶ μόνον δὲν κατέτρεξε τὴν πολιτικὴν του, ἀλλὰ καὶ ἐπανειλημμένως παρέσχε ἀμέριστον τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν τῇ Κυβερνήσει εἰς διάφορα νομοθετήματα καὶ ἐπιτροπὰς, συνδεδεμένος διὰ προσωπικῆς φιλίας μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὶν ἢ οὗτος κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ἀντιληφθεὶς τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν τοῦ συμπολίτου μας, ἠτοίμασε τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς Νομάρχου Ἀττικῆς κατὰ Νοέμβριον 1910, τῷ προέτεινε δὲ κατόπιν τὴν γενικὴν δι-εὐθύνσιν τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλε-γράφων, ὑπεδείχθη δ' αὐτῷ σῦναι καὶ πρεσβευτικὴ θέσις.

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΘΑΝΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ

Τὸ Θάνο νὰ ψηφίσετε, πολῖτες, πρῶτα, πρῶτα. Προσέχτε μέσ' τὴ μέθῃ σας μὴ χάσετε τὴ δόξα καὶ ἀδικία κάμετε τοῦ τόπου μας μεγάλη. Προσέχτε μέσ' τὴ μέθῃ σας μὴ μετανώστε πάλι !

Ὁ κ. Μπασιάς, δὲν ἔστρεψεν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὑπουργήματα ταῦτα, διὰ δύο λόγους. Πρῶτον διότι ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ πολιτικῶς διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας. Καὶ δεύτερον διότι δὲν ἤθελε νὰ νομίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀπαρνεῖται τὸν Θεοτόκην ἐν τῇ στιγμῇ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ καταπτώσεως, διὰ μίαν θέσιν.

Καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ εὐγενὴς ἱποτισμὸς παρατηρεῖται καὶ σήμερον εἰς τὸν κ. Μπασιᾶν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει οἱ συμπολίται του νὰ τὸν ἐκτιμῆσουν ἀκόμη περισσότερον.

Δὲν ἐκτίθεται ὡς Βενιζελικὸς ὑποψήφιος, διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ἤλθε καὶ αὐτὸς νὰ σωθῇ μετὰ τὸ Βενιζελικὸν θεῦμα.

Ἐὰν οἱ συμπολίται του τὸν θεωροῦν ἀξιὸν νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν τῇ Βουλῇ, θέλει νὰ τὸν ἐκλέξουν ὡς ἄτομον καὶ οὐχὶ ὡς ἀνήγοντα εἰς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο κόμμα.

Οἱ ἐκ πολιτικῆς κερδοσκοπίας διαδίδοντες, ὅτι καταρτίζει Θεοτοκικὸν συνδυασμὸν διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν Βενιζέλον, δὲν πρέπει νὰ τύχωσιν οὐδεμιᾶς προσοχῆς διότι εὐρίσκονται μακρὰν τῆς ἀληθείας.

Οἱ μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενοι ὑποψήφιοι εἶναι, ὁ μὲν κ. Γερούλανος Γουναρικὸς, ὁ δὲ κ. Μουσοῦρης Βενιζελικὸς.

Ἄλλως τε εἶναι πλέον ἢ γεγονὸς, ὅτι τὸ παλαιὸν Θεοτοκικὸν κόμμα δὲν ὑφίσταται πλέον.

Ὁ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας πολιτικὸς ἀγὼν τῶν Θεοτοκικῶν, γίνεται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ προσέλθωσιν ἐν τῇ Βουλῇ, οἱ κορυφαῖοι τοῦλάχιστον, ἵνα δικαιολογήσωσιν οὗτοι τὴν πρόην πορείαν των ἣτις ἀτυχῶς ἐξηρητάτο πολὺ ἐκ τῶν τότε πολιτικῶν περιστάσεων καὶ παλαιῶν ἔξεων.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι εἶναι τιμὴ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν τὸ νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Θάνου Μπασιά.

Ἀνῆκομεν ἐκ πεποιθήσεως εἰς τὸν Βενιζέλον. Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος ἀνὴρ διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας, ἀλλ' ἔχοντες ἐπίσης μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὴν εὐθυκρίσιν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐντιμότητα τοῦ κ. Μπασιά, ὀφείλομεν νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἢ ἐν τῇ Βουλῇ παρουσία τοῦ κ. Μπασιά ὡς βουλευτοῦ Κεφαλληνίας.

Ἄγγελία σοδαρὰ παῦ τοὺς πάντας ἀφορᾷ.

Δὲν ξέρω ἂν τῶμάθετε, γενναῖοι συμπολίται, πῶς ἔνεκα τοῦ σήμερον ὁ νόμος ἐκτελεῖται καὶ ἀνόρθωσις ἐπέρχεται εἰς τὸ κράτος μας τελεία, ἀφίκετο ἐγκύκλιος εἰς τὴν εἰσαγγελία, δι' ἧς... δι' ἧς... πῶς νὰν τὸ πῶ πούναι μεγάλο κρίμα! ἀπαγορεύετ' αὐστηρῶς στὰς ἐκλογὰς τὸ χρῆμα!

Τὰ ἔργα τ' ἀνορθωτικὰ εἶναι δουλειᾶς μὲ φοδντες. Καὶ οἱ δωροδοκούμενοι καὶ οἱ δωροδοκούντες, καὶ αὐτὸς ποὺ καπαράρεται καὶ αὐτὸς ποὺ καπαράρει, ἀλλοίμονό τους ἂν πιαστοῦν ἀπάνου στοῦ παζαρί!

Εἰν' ἄλλα τώρα πράγματα ! Δὲν εἰν' ἐκεῖ τὰ ἴδια ! Ἄλλος ἐφύσησε καιρὸς ἀπαγορεύων αὐστηρῶς νὰ μᾶς πολοῦν γιὰ γίδια.

Γιὰ ν' ἀποφύγουμε λοιπὸν αὐτὰ τὰ φρικαλέα, καὶ γιὰ νὰ μὴν τὰ μπλέξουμε μετὰ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀνάγκη πᾶσα νὰ βρεθῇ κανένας ἄλλος τρόπος ποὺ νὰ μὴ δύνουν τὰ λεφτὰ σὰν πρῶτα, ὅπως, ὅπως ἀλλὰ με μυστικότητα καὶ προσοχῇ μεγάλη, ποὺ μῆτε τὴν Ἀνόρθωσιν τὸ πρᾶγμα νὰ προσβάλῃ, οὕτε κανένας κίνδυνος καὶ φόβος νὰ ὑπάρχῃ περὶ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ὑπονοματάρχῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁὐχ' ἔτι μὲν πορὶ ἀνεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων, μὴν πᾶτε νὰ πλερώνετε καταμεσίς τοῦ δρόμου, ἀλλὰ κατὰ τὸν δρόμον ἐκείνον σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μέρος τὸ κατάλληλον ποὺ πρέπει νὰ προστρέχῃ. Ὑπομονὴν καὶ προσοχὴν σὰς συνιστῶ μεγάλῃν ὅσο νὰρθοῦν στὴ θέσι τους τὰ πράγματα μας πάλιν !

Μάλιστα φίλοι ἐκλογεῖς, καὶ φίλοι ψηφοφόροι ! Ἄν ἄλλοτε τὸ πούλημα ὁ νόμος ἐσυγχώρει καὶ ὁ πράχτορας ἀγόραζε τὸν κόσμο πέρα, πέρα, ὅπως νὰγόραζε σουπιές ἀπὸ τὸ Μαγκλιβέρα, τῶρα μετὰ τὴν Ἀνόρθωσιν αὐτὰ δὲν συγχωροῦνται, οὐδὲ δωροδοκούμενοι θαρῶς τιμωροῦνται !

Εἶμαι βαρβάρος γὰρ σὰ: πῶ ἀφ' τὸν εἰσαγγελέα πῶς τώρα καταδίωξις θὰ γίνῃ λυσσαλέα σ' ἐκείνους πῶπλερώνανε στὰ γὰρα τ' ἀσκέρι. Ἄλλοιμόν' τοῦ ποῦ μοῦ πῆ «στὰ φέρνω καὶ καρτέρι.» Θὰ τιμωροῦν καὶ ἐκείνον, θὰ τιμωροῦν καὶ ἐμένα καὶ ὅσο νὰ πάρω τὰ λεφτὰ... θάναι κατασχεμένα !

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ (ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ)

Έκοιμάτουν ο τσοπάνης ύπνο νήδυμο βαθύ, όπου βρήκαν άραλίκι όλ' οι πεινασμένοι λύκοι, δ' καθέννας μ'εσ' τή στάνη του ταλαίπωρου τσοπάνη πεινασμένος νά χωθή.

Ό τσοπάνης έκοιμάτο στάς άγκάλας του Μορφέως. Μακαρίως έπλανάτο! Καί οι λύκοι μ' άνοιά έροκάνιζαν ήδέως γίδια, πρόβατα κί άρνιά.

Σάν εξύπνησε μιά μέρα ο τσοπάνης πώκοιμάτο, κί είδε όλο πέρα, πέρα, λύκους τό μανδρί γιομάτο, έξαλλος άπάνου κάτω με άγώνα περισσό, τρέχει, κί ήύρε φύλακά του ένα σκύλο Μολοσσό.

Σάν τον Κέρβερο του Άδου, σάν τον Άργο τον πανόπητη, τούτον έφερε νά βάλλη φύλακα και παντεπόπητη.

Μόλις πρόβαλλε στή στάνη τό σκυλί με τον τσοπάνη, φόβος, πανικός και φρίκη και πού φύγει, φύγ' οι λύκοι!

Σάν τ' ά φύλλα τ' Όχτωδρίου όλοι σκορπιστήκανε μεσ' τ' ά βρη, μεσ' τ' ά δάση έξαφανιστήκανε.

Άλλά σ' αν πλάκωσε χιονιά κί άγρία βαρυχειμωνιά, μ' άδειανό πλέον στομάχι βγήκαν στού δουνού τή βάχη και φωνάζουν τού τσοπάνη πούχε τό σκυλί στή στάνη:

«Βρέ τσοπάνη άφελή, τί τό θέλεις τό σκυλί; Τίποτα δέν σ' άφελεί! Τέτοιο σκύλο σάν αυτόνε άς μήν έπερες ποτέ. Διψέ τον ή φαρμάκωστόνε. Θά σέ φάη βρέ κουτέ!

Τ' ά άρνιά, τ' ά πρόβάτά σου κί όλα τ' ά υπάρχοντά σου είν έμάς νά μπιστευθής, αν γυροδής νά σωθής!»

Έπειτ' άπό τέτοια πείνα κί άπό βαρυχειμωνιά, λένε νάρτουν νά φυλάνε λύκοι άγγριοι τ' άρνιά!

Ό τσοπάνης πού τό σκύλο θέλει τώρα με χαρά του, είν άπάντησιν των λύκων σιώνε τον αντίχειρά του και στή μύτη του τον φέρει με δάναχο τό χέρι και μολέ κ' αμμιά φωνή, τ' ά άρνιά άάχτυλα κουνεί!

Τώρα και τό παραμύθι θά έξέποια τ' ά δηλοσι. Αυτό είν οι κυβερνήτες των κομμμάτων οι παλαιοι κί ό λαός έν' ο τσοπάνης κί ό Λευτέρης τό σκυλί. Και ηνύχτα και συμπάθερο αν π' άς κούσασα ποδή.

Χωριάτης.

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

III. Κάποιος καιρός πού έπέρασε, παληό ένα καλοκαίρι στή σκέμη μου άναστήθηκε γιά μιά στιγμή πλανεύτρα, κί έννοιωσα πάλι τή φωτιά τήν ψυχοσαγηνεύτρα στών λογισμών μου τό παληό νά σέρνη με λημέρι.... ...Τι νά πονέσω πότερο ; Τήν ζωική μορφιά του, ή τή μικρόψυχη στιγμή πού μ' έφερε σιμά του ;...

V. Μυστικές δόξες, κί άγνωστα, κρυμμένα μεγαλειά! όπου ή Μοίρα ύφαινει σ'ας, ποιά γοητεία με δένει ; γιατί ή ψυχή μου όλονυχτίς πλανεύεται μαγεμένη όπου Τιτάνων πέτρινα κί έρμηικά μνημεία ;.

Ώ έσεεις Μεγάλοι π' άγνωστοι και ταπεινοι περνάτε ! σ'ας άκλουθά ή σκέμη μου στο Γολγοθά πού πάτε...

Απομονωμένη Μοίσα.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΠΙΣΜΩΝ

Διά κάθε χρονόλογημα είν άπαιτήτως ό συναπισμός.

Η μακαρίτης ή μάμη μου, πάντοτε μου τό έλεγε, όσάκις παρίστατο άνάγκη νά μου κολληθή είν τήν όάχην τό συναπίσμα.

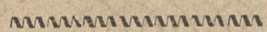
«Θά σέ ώφελήση παιδί μου πολύ !» Καί όμιολογώ ότι με ώφείλει, άπό με κατέκαιε.

Και τώρα έσοάτος, με τό πρώτα χρονόλογημα τής Ανορθωτικής Κυβερνήσεως, εδρέθη άποτος από τον τόπον μας, όστις έγραψε μίαν μεγάλην συνταγήν συναπισμών και τήν έστειλε νά κολληθή είν τήν όάχην του Βενιζέλου.

Ποία νομίζετε, ότι ήσαν τά άποτελέσματα των συναπισμάτων αυτών ; Θανάστα!

Ώφελήσαν άρα πολλή, όχι μόνον έκείνον πού τό έδέχθη, αλλά και εκείνον πού τό συντάξε!

Και ό ασθενης έθεραπευθή τελείως, και ό ιατρός έλαβε τήν ευτυχίαν νά συμπεριληφθη τώρα είν τον Βενιζελικόν συνα(σ)πισμόν!

ΡΗΤΟΡΕΣ

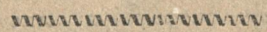
Η Κυριακή, είν ήμερα πολιτικής διδασκαλίας είν Αηξούσιον. Οι ύποψηφιοι θά έκατάλαβαν, ότι ό τόπος πέρνει πολύ από λόγια και πηγαινουν εκει και τους χροταίνουν. Ωμίλησεν ό κ. Συνοδινός έπ' άρχων, περι βουλευτικής έγκαταστάσεως.

Ό κ. Λιβαδάς περι έπιροής των τηλεγραφημάτων των φοιτητών.

Ό κ. Μαζαράκης, άνέπτυξε διεδοικώτατα τό σοσιαλιστικόν ζήτημα.

Ό κ. Μονοκοροσος, ήγόρευσεν έπι δίωρον περι του έργου τής Ανορθώσεως, ένιωώς και πληνθντικώς.

Και κατόπιν των άλληπαλλήλων πολιτικων άγορευσεων παρατηρείται τόση όγγρασία έν τή άτμοσφαιρά του Αηξούριου, ώστε κατά τάς γνώμας των γαιοκτιμώνων, θά άναπτυχθη ταχέως ό περονόσπορος.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Οί σεισμοί... δέν έννοούν κατ' ούδένα λόγον νά παύσουν.

Έχουν ως φαίνεται και αυτοί, τήν έπιμονήν του κ. Βνιεράτου ό όποιος ετάραξε και ταράττει διαρκώς τό πολιτικόν έδαφος.

Και όπως έκ των σεισμικών δονήσεων ένέπνετο καθίζησις του έδαφους περι τά δυο μετρα, είν της Βοιωτίας, ούτω και έν των πολιτικων τοιούτων επλήθεν ή καθίζησις του πολιτικου έδαφους του κ. Βοιωτη.

Και ό κ. Βνιεράτος είν, ύποχρεωμένος τώρα νά παρέξη π' άσαν συνδρομήν είν τον κ. Βοιωτην ως σεισμοπαθη.

Η ΖΑΚΧΑΡΙΣ

Η ελάττωσις του φόρου τής Ζακχαριε ως κατά τάς παρεμογάς των εκλογων, ένεδυνάμωσε ουχι όλίγον τους Βενιζελικούς ύποψηφίους.

Οί αντίθετοι όμως, τους εδρίσκουν πολύ άσθενείς διότι τά ζήτω και τά ούρα πού τους φωνάζουν περιέχουν Ζάκχαριν.

Ό Μυστικός.

Η ΑΦΙΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τήν Πέμπτη αναμένεται άσφαλώς ένταυθα ό Πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος. Θά έλθη περι τήν 9 τής πρωίας και θά εκφωνήση πολιτικόν λόγον.

Μετα μεσημβρίαν θά μεταδη είν Αηξούριον και θά όμιλήση και εκει, άμέσως δε θά άναχωρήση συνεχίζων τήν άνα τήν Πελοπόννησον περιοδείαν του.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Έστάλλησαν προς τον κ. Βέγια έξ Αμστελοδάμου δραχ. 206,45 και εκ Κρόνινγκεν τής Ολλανδίας δραχ. 208.

Ό κ. Νικόλαος Κούμπας εκ Μασσαλίας Φρ. 1000.

Ό κ. Αθανάσιος Μεταξά Βαλλιάνος Φρ. 2000.

Εκ Σουλινά τής Ρωμανίας ό Νικόλαος Κοντογούρης Φρ. 1000 ό Ν. Κυριακίδης Φρ. 200, ό Σπυριδών Ραϊτζης 80. ό Παν. Στεφανίδης 60.

Άνόνομος δραχ. 2, 520 έτερος άνόνομος 10.

Εκ του έρανου όστις γίνεται είν τό Ροστόδιον τής Ρωσίας, άπέστειλεν επί του παρόντος ό κ. Άγαθ. Θεοφάνης Φρ. 5000.

Η ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ

Τό έν Λονδίω Διοικ. Συμβούλιον τής Ιον. Τραπεζης, άπεφάσισε τήν διανομήν τριών σελ. και έξ πενών έφ' εκάστης μετοχής διά τήν δευτέραν εξαμηνίαν 1911, ήτοι προς 6ο)ο ετησίως επί του κεφαλαίου διά τό έτος 1911, λαμβανομένου υπ' όψει ότι κατά τό πρώτον εξαμηνον του αϊτου έτους διενεμήθησαν σελ. 2 και πάλιν 6 άπο σωρινών μέρισμα.

Η άνω άπόφασις του Διοικ. συμβουλίου ύλει ύποβληθη περι 17/9/11 είν τήν γενικήν συνέλευσιν των μετοχων γενησομένην έν Λονδίω έν 0/9/11. τίου ε' ε.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Έγεκεν των εκλογων θα εκδίδεται και τήν Τετάρτην τό Ζιζάνιον, είν τό αυτό σχήμα του Σαββάτου, και με τους σίχους του πάντοτε.

Οί σεισμοί εξακολουθοΰσι δυστυχώς άκόμη και άρκετά ισχυροί μάλιστα. Αί εκ τούτων ζημία αυξανονται και είν τό σεισμοπαθη γνωστά μέρη και άλλαχο τής γήσου.

Απεβίωσε και έξηδεύθη σεμπορε πώς, δέσποινα έναρετος και μητήρ φιλόσοφος, ή Τζόγια σύζυγος Αρσιτεϊδου Πανά δημαρχικου παρέρου, έν εξακαρδίως συλλυπούμεθα, ως και τους υίους και λοιπους συγγενείς.

Επίσης απέβισε έν ώριμω ήλικία ό αγαθός οικογενειάρχης Σπυριδών Κοντομύχαλος, πατήρ του Εθαγγελινοΰ Κοντομύχαλου και λοιπων αδελφών ους και συλλυπούμεθα.

Ό δικηγόρος κ. Ηρακλ'ης Νεόφυτος, άπεφάσισε νά μη ένθεση ύποψηφιότητα.

Επίσης και ό έν Αθήνας κ. Γεώργιος Άναλυτής, έπληρωφρην είν τον ένταυθα εξαδελφόν του κ. Νικ. Γαβριελάτον, ότι έννεκεν άπροόπτου άσθενείας δέν θά εκτεθη.

Παρακλήθημεν νά δημοσιευσωμεν, ότι σΰδεμία σημαντική ζημία επλήθην εκ των σεισμών είν τον δήμον Θηνοίας, οι δε ύποβαλλόντες αιτήσεις άποζημιώσεως, δέν έχουσι δίκαιον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Προς τους ευγενείς συμπολίτας τους όπωσδήποτε συμμερισθέντας του πένης μας επί τή άπολιία προσφιλοΰς και φιλοστόργου συζύγου και μητρος, εκφράζομεν τάς ευχαριστίας μας και τήν βαθειάν ήμων ευγνωμοσύνην.

Η οικογένεια Α. Πανά

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Χθές ήτο ή τελευταία ήμερα τής προθεσμίας διά τάς αιτήσεις των ύποψηφίων.

Μέχρι τής μεσημβρίας ύπέβαλον τ' αυτάς οι έξής.

Βνιεράτος Διονύσιος, Τετινές Όθων, Καβαλλιεράτος Σωκράτης, Ραυτόπουλος Νικόλαος, Χαριτάτος Νικόλαος, Ταϊτσέλης Ηλίας, Μαυροκέφαλος Νικόλαος, όστινες και άπαρτίξουσιν τον Βενιζελικόν συνδυασμόν.

Μπασιάς Θάνος, Γερούλιανος Νικόλαος, Καβαλλιεράτος Μιλτιάδης, Μουσοϋρης Γεώργιος, Παϊτζης Άρσιτεϊδης, (έν συνδυασμω).

Μαζαράκης Νικόλαος, Γεράκης Κωνσταντίνος, Βριώνης Ιωάννης, Μαρκέτος Γεώργιος, Λιβαδάς Πεντελής, Μουρελάτος Μιχαήλ, Μονοκοροσος Άνδρέας, Συνοδινός Τηλέμαχος, Άλιβιζάτος Νικόλαος.

Μεταμεσημβρίαν δε οι, Γαρμπής Γεράσιμος, Δρακούλης Πλάτων, Χοιδάς Δανιήλ.

Η ύποψηφια τής Δανιήλ Χοιδά, ένταυθα άγνωστο ή προσάποι θά χρειάζεται ως φαίνεται δια τήν φρόνησιν τής πολιτείας κί ύποψηφία Κεντρικη Βιβλιοθήκη είν έδότη τό κώλυμα μας προς εκτύπωσιν, δε ύπεραλήθη από τήν αιτήσιν.